

167

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW I MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 czerwca 1966 r.

w sprawie zasad realizacji planu inwestycyjnego jednostek państwowych.

W związku z zapytaniami w sprawie obowiązujących zasad realizacji planu inwestycyjnego wyjaśnia się, że wobec wejścia w życie z dniem 1 stycznia 1966 r. nowych zasad finansowania inwestycji, wprowadzonych uchwałą nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318) oraz zarządzeniami Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1965 r. w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 65, poz. 369) i w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji i kapitalnych remontów jednostek objętych lub rozliczających się z budżetami terenowymi (Monitor Polski Nr 66, poz. 374), utraciło moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministra Finansów z dnia 19 sierpnia 1964 r. w sprawie wykonywania planu inwestycyjnego (Monitor Polski Nr 63, poz. 293). Zgodnie z wprowadzonymi zmianami przepisów o finansowaniu inwestycji oraz o planowaniu inwestycji (instrukcje Komisji Planowania przy Radzie Ministrów dotyczące opracowania projektów narodowych planów gospodarczych) od dnia 1 stycznia 1966 r. obowiązują następujące zasady:

- 1) 1) Decyzje o rozpoczęciu poszczególnych zadań inwestycyjnych i włączeniu ich do spisów zadań podejmują:
 - a) w zakresie inwestycji centralnych — Rada Ministrów,
 - b) w zakresie inwestycji jednostek budżetowych — właściwi ministrowie,
 - c) w zakresie inwestycji rad narodowych (z wyjątkiem inwestycji przedsiębiorstw) — prezydium rad narodowych;decyzja o rozpoczęciu wymienionych inwestycji zapada w drodze włączenia inwestycji do spisu zadań inwestycyjnych.
- 2) Decyzje o rozpoczęciu pozostałych inwestycji podejmują:
 - a) w zakresie inwestycji zjednoczeń — zjednoczenia,
 - b) w zakresie inwestycji przedsiębiorstw — przedsiębiorstwa.
2. Nowe inwestycje, polegające na budownictwie, mogą być rozpoczynane pod warunkiem:
 - 1) posiadania zatwierdzonej dokumentacji projektowo-kosztorysowej w zakresie określonym obowiązującymi przepisami,

- 2) zawarcia umowy o wykonanie robót przez uspołecznione przedsiębiorstwo budowlano-montażowe lub zapewnienia wykonawstwa robót sposobem gospodarczym,
 - 3) zapewnienia środków na finansowanie inwestycji,
 - 4) jeżeli chodzi o inwestycje produkcyjne — posiadania oświadczeń dostawców krajowych lub central handlu zagranicznego o możliwości uzyskania maszyn i urządzeń, stanowiących wyposażenie budowanego obiektu, w terminach dostosowanych do postępu realizacji inwestycji oraz
 - 5) spełnienia pozostałych warunków, określonych w § 2 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 318).
3. Ustalone w zatwierdzonej zgodnie z przepisami dokumentacji inwestycyjnej, będącej podstawą do powzięcia decyzji o rozpoczęciu inwestycji:
- 1) nieprzekraczalna wartość kosztorysowa zadania inwestycyjnego, określona na podstawie zbiorczego zestawienia kosztów,
 - 2) terminy oddania zadania inwestycyjnego do użytku,
 - 3) rozmiary planowanych przyrostów zdolności produkcyjnych lub usługowych
- są wiążące dla inwestora przez cały okres realizacji inwestycji.
4. Zmiany wskaźników określonych w ust. 3, tj. istotna zmiana wartości kosztorysowej lub zakresu rzeczowego inwestycji oraz wynikające z tych zmian ewentualne zmiany dyrektywnego terminu oddania do użytku, mogą być dokonane wyłącznie przez upoważniony organ w trybie określonym zarządzeniem Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 5 czerwca 1965 r. w sprawie realizacji inwestycji w razie istotnej zmiany zakresu rzeczowego lub wartości kosztorysowej (Monitor Polski Nr 34, poz. 188). Decyzja o zwiększeniu planowanego kosztu inwestycji powinna określić źródła pokrycia zwiększonego kosztu. Jeżeli pokrycie zwiększonego kosztu ma nastąpić z amortyzacji scentralizowanej lub z budżetu, wówczas decyzję wydaje organ uprawniony do przyznawania dodatkowych kredytów budżetowych. Dyrektywny termin oddania do użytku, ustalony przy włączeniu inwestycji do planu (lub po skorygowaniu dokonany w wyniku istotnej zmiany wartości kosztorysowej i zakresu rzeczowego), obowiązuje przez cały czas realizacji inwestycji, niezależnie od rzeczywistego postępu realizacji.
5. Wysokość nakładów inwestycyjnych dla zadania inwestycyjnego z podziałem na poszczególne lata realizacji jest ustalana jednorazowo zgodnie z harmonogramem budowy, będącym integralną częścią dokumentacji projektowo-kosztorysowej, stanowiącej podstawę włączenia inwestycji do planu lub skorygowanej zgodnie z ust. 4.
6. 1) Ustalony według planu rzeczowo-finansowego i zgodnie z ust. 5 plan nakładów na rok bieżący po włączeniu poślizgu z roku ubiegłego nie podlega dalszym zmianom w ciągu roku bez względu na rzeczywisty przebieg realizacji inwestycji.
- 2) Ewentualne przyspieszenie w ciągu roku realizacji inwestycji może następować w granicach ogólnej wartości kosztorysowej zadania inwestycyjnego pod warunkiem:
- a) uzgodnienia z wykonawcą robót lub dostawcą wykonania zwiększonego zakresu rzeczowego w stosunku do rozmiarów planowanych na dany rok,
 - b) posiadania na ten cel środków finansowych bądź uzyskania kredytu bankowego.
- 3) Przyspieszenie realizacji inwestycji w stosunku do zakresu rzeczowego i nakładów planowanych na dany rok nie powoduje zmiany planu, a jedynie wpływa na zwiększenie wykonania planu nakładów.
- 4) Jeżeli na skutek trudności realizacyjnych planowany zakres nakładów nie zostanie w pełni wykonany, nie dokonuje się zmiany planowych nakładów.
7. Ministrowie i prezydya wojewódzkich rad narodowych (WRN) upoważnieni uchwałą Rady Ministrów o narodowym planie gospodarczym do zatwierdzenia szczegółowych spisów zadań w zakresie inwestycji jednostek budżetowych i inwestycji rad narodowych mogą w ciągu roku w uzasadnionych wypadkach wprowadzać nowe zadania kosztem skreślenia innych nie rozpoczętych zadań pod warunkiem zapewnienia wykonawstwa robót oraz dostaw maszyn i urządzeń, przy czym zaleca się przestrzeganie zasady, że nie należy wprowadzać do planu nowych zadań nieprodukcyjnych kosztem skreślenia zadań produkcyjnych, a także zadań powodujących zwiększenie ogólnych rozmiarów zaangażowania inwestycyjnego resortu lub prezydium WRN na dalsze lata.
8. Zasady i tryb dysponowania rezerwami inwestycyjnymi określa uchwała nr 362 Rady Ministrów z dnia 28 listopada 1964 r. w sprawie systemu rezerw inwestycyjnych na lata 1966—1970, a mianowicie:
- 1) Rezerwami resortowymi i wojewódzkimi dysponują właściwi ministrowie i prezydya WRN. Rezerwy te mogą być przeznaczone na:
 - a) pokrycie poślizgu rzeczowego z roku ubiegłego,
 - b) utworzenie rezerw celowych na ściśle określone kierunki inwestowania,
 - c) nowe pilne gospodarczo zadania, zwłaszcza związane z postępem technicznym oraz handlem zagranicznym.
 - 2) Rezerwami celowymi dysponują ministrowie i prezydya WRN zgodnie z ustalonym celowym ich przeznaczeniem. Zmiana przeznaczenia tych rezerw wymaga zgody Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.
 - 3) Nowe potrzeby powstałe w ciągu roku mogą być włączone do planu i finansowane z rezerw resortowych i wojewódzkich po spełnieniu warunków realizacyjnych oraz po uzyskaniu zgody właściwego organu, upoważnionego do włączenia do planu nowych zadań inwestycyjnych w ramach poszczególnych kategorii inwestycji.
9. Włączenie do spisów zadań dodatkowych nowych zadań w ciągu roku, finansowanych z rezerwy budżetu centralnego, powodujących zwiększenie globalnych rozmiarów nakładów inwestycyjnych danego ministerstwa lub prezydium WRN, może nastąpić na podstawie decyzji:
- 1) Rady Ministrów (Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów) — w odniesieniu do zadań o wartości kosztorysowej powyżej 10 mln zł,
 - 2) Prezesa Rady Ministrów — w odniesieniu do zadań o wartości kosztorysowej do 10 mln zł.
- Organ podejmujący decyzję o zwiększeniu planu inwestycyjnego jednocześnie określa w tej decyzji źródła pokrycia zwiększenia.
10. 1) Zgodnie z przepisami uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych (Monitor Polski Nr 26, poz. 128) inwestorzy obowiązani są w ustalonych terminach przekazać swoje udziały w kosztach realizacji inwestycji wspólnych.
- 2) Wniesienie udziału następuje w drodze przelewu środków z rachunków inwestycyjnych uczestników inwestycji wspólnej na rachunki bankowe środków

inwestycyjnych jednostek realizujących inwestycję wspólną. Przelew środków upoważnia inwestora zastępczego do zwiększenia nakładów na inwestycję wspólną, a jednocześnie ogranicza odpowiednio rozmiary nakładów jednostek przekazujących udziały na realizację inwestycji wspólnej.

- 3) O dokonanych przelewach środków jednostka wnosząca udział zawiadamia swoją jednostkę nadrzędną oraz jednostkę, która powzięła decyzję o realizacji inwestycji wspólnej. Obowiązek zawiadomienia jednostki nadrzędnej nie dotyczy przelewów dokonywanych z rachunków finansowania inwestycji przedsiębiorstw.
- 4) Zasady podane w pkt 2 i 3 dotyczą wypadków, gdy udział stanowi część zadania inwestycyjnego. Jeśli w związku z efektami planowanymi do uzyskania w wyniku realizacji inwestycji wspólnej następuje całkowita rezygnacja z realizacji indywidualnego zadania inwestycyjnego zaliczanego do inwestycji centralnych, zjednoczeń, jednostek budżetowych lub inwestycji podejmowanych na podstawie decyzji prezydentów rad narodowych, wpłata udziału w kosztach realizacji inwestycji wspólnej następuje w drodze przelewu na rachunek inwestycji wspólnej ze środków przeznaczonych na dany rodzaj inwestycji, będących do dyspozycji jednostki nadrzędnej nad uczestnikiem inwestycji wspólnej. Przelewu zatem dokonują dysponenti:
 - a) z rachunków amortyzacji scentralizowanej lub właściwych rachunków budżetowych, jeżeli udział ma być wniesiony ze środków na inwestycje centralne lub inwestycje podejmowane na podstawie decyzji prezydentów rad narodowych,
 - b) z właściwych rachunków budżetowych (ewentualnie pozabudżetowych), jeżeli udział wnoszony jest ze środków na inwestycje jednostek budżetowych,
 - c) z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, jeżeli udział wnoszony jest ze środków przeznaczonych na inwestycje zjednoczeń.

Gdy udział ma być wniesiony ze środków budżetowych, objętych rezerwą resortową lub wojewódzką, wniesienie udziału może nastąpić w drodze dokonania przeniesień kredytów budżetowych w trybie ustalonym przepisami o wykonywaniu budżetu Państwa.

- 5) Inwestor zastępczy, posiadający na swoim rachunku nie wykorzystane środki przechodzące z roku ubiegłego, może o ich wielkość przekroczyć planowane nakłady na dany rok, pod warunkiem zapewnienia wykonawstwa robót dla zwiększonego zakresu rzeczowego. Tego rodzaju przekroczenie nie powinno powodować zmiany planu, a jedynie upoważnia do zwiększenia wykonania w danym roku planu nakładów.
- 6) Jeżeli terminy przekazania udziałów przez inwestorów-udziałowców, ustalone w umowie, nie pokrywają się z harmonogramem realizacji inwestycji wspólnej, inwestor zastępczy może zwrócić się z wnioskiem do oddziału banku o udzielenie kredytu na poczet i do wysokości udziałów zaplanowanych w dalszych latach planu 5-letniego przy zachowaniu warunków określonych w § 11 uchwały nr 100 Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1965 r. Kredyt bankowy może być udzielony przez bank na wniosek inwestora zastępczego również w razie przyspieszenia realizacji inwestycji wspólnej w stosunku do programu ustalonego na dany rok. Uzyskany kredyt bankowy na przyspieszenie realizacji inwestycji wspólnej nie powoduje zmiany planowanych nakładów na dany rok, a jedynie upoważnia do zwiększonego wykonania planu nakładów.

11. Sfinansowanie zwiększonego zakresu realizacji inwestycji w granicach ustalonej wartości kosztorysowej (o którym mowa w ust. 6 pkt 2) następuje:

- 1) w zakresie inwestycji priorytetowych — z przekazanych dodatkowo przez jednostkę nadrzędną środków budżetowych lub przyznanego na ten cel kredytu bankowego na poczet środków roku następnego,
 - 2) w zakresie inwestycji centralnych finansowanych z kredytu bankowego (inwestycje rozpoczynane po dniu 1 stycznia 1966 r.) — w drodze podwyższenia przez bank kwoty kredytu bankowego przewidzianego na dany rok kalendarzowy,
 - 3) w zakresie kontynuowanych inwestycji centralnych (tj. rozpoczętych przed 1 stycznia 1966 r.) — ze środków budżetowych dodatkowo przekazanych przez jednostkę nadrzędną lub z dodatkowo przełanych środków amortyzacji scentralizowanej, a w razie niemożności uzyskania dodatkowych środków z wymienionych źródeł — z kredytu bankowego udzielonego na poczet środków roku następnego,
 - 4) w zakresie inwestycji zjednoczeń — z dodatkowo przekazanych dotacji z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia lub w drodze podwyższenia przez bank — na wniosek zjednoczenia — rocznej kwoty kredytu bankowego,
 - 5) w zakresie inwestycji jednostek budżetowych — ze środków budżetowych dodatkowo przekazanych przez jednostkę nadrzędną lub z uzyskanych ponadplanowo środków pozabudżetowych,
 - 6) w zakresie inwestycji podejmowanych na podstawie decyzji prezydentów rad narodowych — w drodze dodatkowego przelewu przez właściwych dysponentów środków budżetowych.
- Prezydium rad narodowych w odniesieniu do inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwa mogą ponadto na przyspieszenie realizacji inwestycji udzielić dodatkowej dotacji z rachunku amortyzacji scentralizowanej.

12. 1) Dysponenti kredytów budżetowych dokonują przelewów środków pieniężnych na rachunki finansowania inwestycji w miarę postępu realizacji inwestycji. Jeżeli realizacja inwestycji wykazuje opóźnienia w stosunku do planu rocznego, dysponent dokonuje przelewu środków odpowiednio zmniejszonych w stosunku do zaplanowanych na dany rok. Środki nie przełane w związku z opóźnieniami w realizacji jednych inwestycji dysponent może przeznaczyć na zwiększenie przelewów, o którym mowa w ust. 11 pkt 1, 3, 5 i 6 (ponad plan roczny), na rzecz tych inwestycji, których realizacja przebiega szybciej, niż to założono w planie rocznym.
- 2) Przelewów środków budżetowych na finansowanie inwestycji mogą dysponenti dokonywać w granicach kwot określonych w poszczególnych podziałkach klasyfikacji budżetowej (działu, rozdziału i paragrafu). Przeniesienia kredytów budżetowych między poszczególnymi podziałkami klasyfikacji budżetowej mogą być dokonane w trybie przewidzianym w przepisach o wykonywaniu budżetu Państwa.
- 3) Przepis pkt 1 stosuje się odpowiednio do przelewów z rachunków amortyzacji scentralizowanej. Przelewy z rachunków amortyzacji scentralizowanej będących w dyspozycji jednostek rozliczających się z budżetem centralnym, dokonywane na finansowanie inwestycji centralnych, nie mogą powodować zmniejszenia zaplanowanych nadwyżek amortyzacji centralnej, chyba że bank finansujący inwestycje centralne wyrazi na to zgodę. Przez planowane nadwyżki amortyzacji rozumie się kwoty ujęte poz. 5 danych uzupeł-

niających do planu akumulacji i podziału środków funduszu inwestycyjnego zjednoczenia, opracowane zgodnie z załącznikiem nr 3 do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 26 listopada 1965 r. w sprawie planowania i uruchamiania środków na finansowanie inwestycji jednostek objętych lub rozliczających się z budżetem centralnym (Monitor Polski Nr 65, poz. 369).

13. Plan rzeczowo-finansowy opracowuje się jednorazowo na całość zadania inwestycyjnego w oparciu o harmonogram budowy. Zmiana planu rzeczowo-finansowego może nastąpić jedynie w razie zmiany dokumentacji inwestycyjnej, zatwierdzonej zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami. W zakresie inwestycji kontynuowanych zatwierdzony plan rzeczowo-finansowy jest uzupełniany w toku sporządzania kolejnych planów 2-letnich wkładką, zawierającą uściślony i uaktualniony zakres rzeczowy robót i nakładów, z uwzględnieniem ewentualnych opóźnień lub przyspieszeń realizacji. Poczynienie nakładów w ciągu roku w wyższej lub niższej wysokości, niż to było przewidziane w planie rzeczowo-finansowym lub we wkładce — nie wymaga korekty planu rzeczowo-finansowego lub wkładki, a powinno być wykazane w sprawozdaniu z wykonania planu.
14. Inwestycje w zakresie budownictwa mieszkaniowego, zakwalifikowane jako spółdzielcze budownictwo resortowe, podlegają przed rozpoczęciem realizacji przeniesieniu do planu spółdzielczego na podstawie umów zawartych przez zakłady pracy ze spółdzielniami budownictwa mieszkaniowego. W wyniku powyższego przeniesienia następuje:
 - 1) zmniejszenie nakładów w tej grupie inwestycji, w której zostały zaplanowane,

- 2) zwiększenie nakładów w planie budownictwa spółdzielczego.

Bank Inwestycyjny na wniosek zakładu pracy na podstawie umów przedstawionych przez inwestorów właściwym oddziałom Banku Inwestycyjnego udzieli kredytu spółdzielniom i podejmie finansowanie resortowego spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego na zasadach określonych w uchwale nr 122 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie zapewnienia warunków dalszego rozwoju spółdzielczego budownictwa mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 27, poz. 133). Przekształcenie resortowego budownictwa mieszkaniowego realizowanego jako państwowe na spółdzielcze w toku realizacji następuje zgodnie z przepisami § 63 uchwały nr 278 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

15. Zmiany formalne w planie, wynikające z podporządkowania inwestorów innym jednostkom organizacyjnym, powinny być uregulowane właściwym aktem o reorganizacji aparatu gospodarczego. Również pozostałe zmiany formalne, związane z przenoszeniem udziałów w inwestycjach wspólnych, omówionych w ust. 10, oraz inne zmiany polegające na przenoszeniu zadań rzeczowych i środków pomiędzy planami różnych jednostek organizacyjnych planu centralnego i terenowego — przeprowadzane są przez zainteresowane jednostki na podstawie zawartych porozumień lub umów.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:

S. Jędrzychowski

Minister Finansów: w z. *J. Kole*